04/10/2020

Епископ Јоаникије богослужио у никшићкој Саборној цркви

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије служио је, у 17. недјељу по Духовима, када наша Света Црква прославља Оданије Воздвижења и Светог апостола Кодрата, 4. октобра 2020. Свету Архијерејску Литургију у Саборном храму Светог Василија Острошког у Никшићу.

Епископ Јоаникије богослужио у никшићкој Саборној цркви

Ријечима архипастирске бесједе сабранима се обратио Преосвећени Епископ Јоаникије, говорећи о празнику Воздвижења Часног и Животворног Крста Господњег, чијој слави је посвећена, управо, недјеља по Крстовдану, што, по Владикиним ријечима, указује колики је значај овог празника у Цркви Божијој.

„Када славимо Крстовдан, ми се клањамо Христовим искупитељним страдањима на Крсту и Његовој живоносној смрти, а, истовремено, славимо и Васкрсење Христово. Крст Господњи јесте знак Христове смрти на Крсту, али је и знак Његовог вакрсења, као што Његош пјева „Васкрсења не бива без смрти“. То је повезано“, навео је Епископ.

Подсјетио је да су се хришћани, у вријеме апостолско и вријеме гоњења, све до цара Константина, осјењивали знаком Часног Крста Христовог, кријепећи се Његовом силом када су ишли на страдање, да би се сјединили са Христом распетим, да би имали удио у Његовој побједи над смрћу.

„Тек, у вријеме цара Константина, установљен је овај празник. Слиједили су чудесни, величанствени догађаји, вриједни да их хришћанска историја запише и запамти. Светом цару Константину јавио се Крст Господњи са неба и појавила се она слава Крста Христовога коју ће хришћани моћи да виде, тек у небеском Царству, када ће Господ Исус Христос доћи да суди живима и мртвима са знамењем свог Крста и са славом свог вјечнога Царства. Крст Господњи засијао је цару Константину са неба неисказаном свјетлошћу и љепотом, на њему је писало, цар је добио поруку са неба: Овим побјеђуј. То је било, уочи, битке против цара Максенција“, навео је Његово Преосвештенство, додавши да се цару Константину и, касније, јављао Крст Господњи, те да је хришћанска војска од тада, увијек, носила крст и да има много свједочанстава како је крст пројављивао своју силу, штитио хришћане кроз сва времена.

„Али, један посебан догађај је слиједио овоме, а то је налажење Часног Крста на коме је Христос разапет. Света Јелана, мајка цара Константина је послије овог чудесног виђења отишла да трага, не би ли нашла Крст Христов. Неки Јевреји су јој кријући посвједочили да је Христов Крст на коме је Он разапет, бачен у једну јаругу. Чим је нађен Крст он је пројавио своју силу и чудотворну моћ. Многи болесници су се излијечили, васкрснут је један мртвац на кога је положен Крст Христов“.

„Видите какав је ту спој, спојила се прошлост, садашњост и будућност. Ништа овога не би било да није било Голготе Христове, да није Христос примио крсна страдања ради нас и ради нашега спасења, посвједочујући тиме своју љубав, безграничну и бесконачну, јер, то је љубав која се жртвује, права, истинска љубав; љубав која није спремна на жртву није права и не може да издржи никакву провјеру, а Христова љубав је савршена“, бесједио је Владика Јоаникије.

У овом догађају, поучавао је Преосвећени Епископ, је све спојено; он је нова пројава славе и силе, не само Крста Христовог, него цјелокупног дјела Његовог и свете вјере православне.

„Када прослављамо овај свети празник сјећамо се како је Патријарх јерусалимски, када је хтио да покаже Крст Христов хришћанима да га сви виде, а било је сабрано пуно народа, високо уздизао Крст и благосиљао на све четири стране свијета, да сви крајеви земаљски добију благослов од Часног Крста Христовог. Овај празник се зове свемирное Воздвижение Часног Крста Христовог, Уздизање Крста Христовог изнад цијелог свијета, да сви хришћани добију благослов од овог светог и спасоносног знамења Христовог“, казао је Владика Јоаникије.

Нагласио је да би све ово било нека далека и лијепа прича да није стварности, и да се сила Часног Крста не упечаћује у живот нас хришћана.

„Све оно што добро чинимо у славу Божију ослоњено је на силу Часног Крста. Колико треба људима самоодрицања, а то је једно мало распеће, одрицање од своје себичности и саможивости; када се са ближњима миримо ту подејствује сила Часног Крста, и, уопште, када треба да чујемо ближњега, и ту треба да ограничимо своју мисао, свој его и своју сујету, па да га саслушемо, јер од тога зависи успјех разговора. Када треба да побиједимо неку својуману и гријех, треба нам самоодрицања да бисмо ојачали свој карактер и побиједили својуману. И ту се пројављује сила Часног Крста, која нас укрепљује и која је, увијек, ту да нас оснажи“, бесједио је Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије.

Поручио је да је Христов Крст опјеван као оружје мира, оружје које побјеђује демонске силе, одгони таму и мрак, просвјетљује људске мисли и сједињује брата са братом у разумијевању, у љубави међусобној, уздиже до оне љубави када смо спремни да се жртвујемо једни за друге, а то значи да смо прави хришћани.

— eparhija.me